

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΚΡΑΤΙΚΟ
ΟΔΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ομαι
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.mousikis.gr

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

LUDOVIC TÉZIER

ΣΟΠΡΑΝΟ

CASSANDRE
BERTHON

ΔΕΥΘΥΝΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JORDI BERNÁCER

Thessaloniki -
Odessa Classics 2025
ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΟΥΣΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Διοργάνωση: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΔΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Odessa Classics
Thessaloniki 2025

ΜΑΡΤΙΟΣ | 27 | 2025
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Μ)
20:30

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Εισαγωγή από την όπερα
‘Οι Γάμοι του Φίγκαρο’

Ο μεγαλοφυής Μότσαρτ ολοκλήρωσε 13 λυρικά αριστουργήματα με τα οποία άλλαξε τον ρου της ιστορίας της βιεννέζικης μουσικής, με όπλα τη συνθετική του δεινότητα, τον οικουμενικό χαρακτήρα της μουσικής του και την ικανότητα να σκιαγραφεί με απαράμιλλη τέχνη τους χαρακτήρες και τα συναισθήματα των πρώων.

Η τετράπτυχη όπερα μπούφα ‘Οι Γάμοι του Φίγκαρο’ προκάλεσε εξαρχής αντιδράσεις λόγω των αιχμηρών κοινωνικών της σχολίων και της υπεράσπισης των δίκαιων αιτημάτων του λαού έναντι της εξουσίας. Η υπόθεση πραγματεύεται τις ερωτικές περιπέτειες του κόμη Αλμαβίβα με τη νεαρή υπηρέτρια Σουζάνα, που είναι αρραβωνιασμένη με τον επίσης υπηρέτη Φίγκαρο. Πίσω από τα διάφορα ερωτικά μπλεξήματα που συνθέτουν την πλοκή της ιστορίας και παρουσιάζονται με έναν ιδιοφυή κωμικό τρόπο, το έργο θέτει το θέμα του αγώνα της εργατικής τάξης για αυτοδιάθεση μέσα σε ένα αυστηρό φευροδαρχικό περιβάλλον και εξερευνά παράλληλα τον εσώτερο κόσμο και τις μύλιες σκέψεις των πρωταγωνιστών.

Η ουβερτούρα της όπερας ξεκινά με ένα βουητό σαν ψιθυρό, ώστουν ξαφνικά οι τρομπέτες με τα κρουστά ξεκινούν μία σειρά δυνατών και αισιόδοξων ξεσπασμάτων δίνοντας τη σκυτάλη σε βιολίτα, φλάουτα και όμποε. Το κομμάτι αυτό είναι αυτοτελές, δεν δανείζεται δηλαδή θέματα από την όπερα, όμως μεταφέρει με απολαυστικό τρόπο το γενικό κλίμα του έργου. Είναι μια εκρηκτική ουβερτούρα, χαρούμενη, πνευματώδης και με οξυδερκές χιούμορ.

Άρια του Λεπορέλλο
‘Madamina, il catalogo è questo’
από την όπερα ‘Ντον Τζοβάνι’

Ο περίφημος ‘Ντον Τζοβάνι’ του Μότσαρτ είναι μία όπερα σε δύο πράξεις, γραμμένη το 1787. Η υπόθεση πραγματεύεται τις ερωτικές περιπέτειες του ομώνυμου ήρωα, που είναι εμπνευσμένος από τον Δον Ζουάν. Η άρια ‘Madamina, il catalogo è questo’ ακούγεται στην πρώτη πράξη του έργου και αποτελεί ένα συγκλονιστικό πορτρέτο του ήρωα, την ερωτική μεγαλοφυΐα του οποίου περιγράφει γλαυφύρα, με περηφάνια, αλλά και ψθόνο, ο υπρέπης του Λεπορέλλο στην Ντόνα Ελβίρα, όταν σοκαρισμένη αυτή μαθαίνει πως είναι ένα ακόμη θύμα του πανούργου εραστή.

Άρια του Κερουμπίνο ‘Voi che sapete’
από την όπερα ‘Οι γάμοι του Φίγκαρο’

Ο αινιγματικός Κερουμπίνο, ακόλουθος του Κόμη Αλμαβίβα, είναι ο χαρακτήρας που δίνει το αλατοπίπερο στην υπόθεση της όπερας ‘Οι γάμοι του Φίγκαρο’ ωθώντας συνεχώς τις εξελίξεις σε αυτό το ιδιότυπο κουβάρι εξελίξεων με τους πρωταγωνιστές να μηχανορραφαύν συνεχώς στην προσπάθειά τους να ανακαλύψουν την αλήθεια ή απλώς να δικαιωθούν. Ο Κερουμπίνο κερδίζει όλες τις γυναίκες και πληρώνει με την ίδια τη ζωή αυτό το φυσικό χάρισμα του, έναντι του ισχυρού Κόμη. Λίγο πριν φύγει για τη μάχη στην οποία τελικά θα χάσει τη ζωή του, λέει το παράπονό του στην Κόμισσα και στην καμαριέρα της Σουζάνα, τραγουδώντας στο τέλος ένα υπέροχο τραγούδι αγάπης: ‘Voi che sapete’ («Εσύ που ξέρεις από αγάπη»).

FRANZ XAVIER WOLFGANG MOZART (1791-1844)

Ουβερτούρα σε ρε μείζονα

Ο Φραντς Ζαβιέ ήταν ο νεότερος από τα έξι αγόρια του Μότσαρτ και το μικρότερο των δύο μόνο παιδιών του που επέζησαν. Υπήρξε δάσκαλος μουσικής μαέστρος, πιανίστας και συνθέτης, με το ύφος των έργων του να είναι έντονα επηρεασμένο από τα ύστερα έργα του πατέρα του και να εντάσσεται στο ρεύμα του πρώιμου ρομαντισμού. Έγραψε την ‘Ουβερτούρα σε ρε μείζονα’ για συμφωνική ορχήστρα σε αυτό το ύφος και με έντονες επιρροές από τον Σούμπερτ τον οποίο θάμναζε πολύ, ενώ υπήρξε και ήταν στενός του φίλος. Ο πρώρος θάνατος του Σούμπερτ τον συγκλόνισε τόσο βαθιά, ώστε σταμάτησε για κάποιο διάστημα να συνθέτει. Η πεντάλεπτη αυτή ουβερτούρα μεταδίδει τη λάμψη της γραφής του και το εκλεπτυσμένο του στυλ.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Ντούέτο της Σουζάνας και του Κόμη
‘Crude! Perché finora’
από την όπερα
‘Οι γάμοι του Φίγκαρο’

Το ντούέτο της Σουζάνας και του Κόμη ‘Crude! Perché finora» («Άκαρδη! Γιατί με άφησες να μαραζώνω τόσην ώρα;») λαμβάνει χώρα στη δεύτερη σκηνή της τρίτης πράξης, όταν η Σουζάνα συναντά τον Κόμη, μετά από παρότρυνση της Κόμισσας, δίνοντάς του ένα ψεύτικο ραντεβού στον κήπο αργότερα, για το οποίο τραγουδούν μαζί ανταλλάσσοντας ερωτικές υποσχέσεις.

Άρια του Κόμη
‘Hai già vinta la causa! Cosa sento!’
από την όπερα ‘Οι γάμοι του Φίγκαρο’

Η άρια του Κόμη Αλμαβίβα «Hai già vinta la causa! Cosa sento!» («Έχετε ήδη κερδίσει την υπόθεσή σας! Τι ακούω!») ακούγεται στην τέταρτη πράξη, όταν ο Κόμης έξαλλος ανακαλύπτει το παιχνίδι που του έχουν παίξει η σύζυγος και οι υπηρέτες του. Πρόκειται για μία από τις χαρακτηριστικές εκρήξεις οργής στην όπερα, με τον υπέρηφανο Κόμη να αποζητά ταραγμένος εκδίκηση για την εκμετάλλευση της αδυναμίας του δείχνοντας παράλληλα να σπάει ψυχολογικά στο τέλος.

GIUSEPPE VERDI (1813-1901)

Πρελούδιο από την όπερα 'Οι ληστές'

Η όπερα 'I masnadieri' ('Οι Ληστές') είναι ένα τετράπρακτο μελόδραμα του Βέρντι με τραγική υπόθεση που λαμβάνει χώρα στο πρώτο μισό του 18ου αιώνα σε Βοημία και Φραγκονία. Η ιστορία διηγείται τις περιπέτειες του Κάρλο που οι μηχανορραφίες του φινονερού αδερφού του διαλύουν τη σχέση του με τον βασιλιά πατέρα του και τον οδηγούν σε μία ζωή με

παρανόμους, ενώ ο σφετεριστής τελικά του θρόνου αδερφός του προσπαθεί να κάνει δική του και την αγαπημένη του αδερφού του. Η μουσική του Βέρντι είναι συγκλονιστική και αυτό το πρελούδιο προετοιμάζει για το πλήθος των έντονων συναισθημάτων που ακολουθούν, συνδυάζοντας την ένταση του κακού με την παραλυτική θλίψη από τα άσχημα γεγονότα.

Άρια της Φενένα 'Oh, dischiuso è il firmamento'

από την όπερα 'Ναβουχοδονόσωρ' &

Άρια του Ναβουχοδονόσωρα 'Dio di Giuda'

από την όπερα 'Ναβουχοδονόσωρ'

Η τετράπρακτη όπερα 'Ναμπούκο' (Ναβουχοδονόσωρ) είναι ένα λυρικά δράμα που εξελίσσεται τα χρόνια της βιβλικής Βαθυλώνιας αιχμαλωσίας, μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ. Ο Βέρντι χρησιμοποιεί ως σύμβολο τον απελευθερωτικό αγώνα των Εβραίων για να εκφράσει τον αντίστοιχο αγώνα των συμπατιωτών του για ανεξαρτησία και τον πόθο τους για ένωση όλων των Ιταλών σε ένα κράτος που θα φέρει την 'Risorgimento' (Ανάσταση) του πολιτισμού της Ιταλίας.

Στην αρχή της τέταρτης πράξης, που έχει τίτλο 'Το κατεστραμμένο είδωλο, ο φυλακισμένος από την Άρμπιγκεϊl βασιλιάς Ναβουχοδονόσωρ έχει χάσει τα λογικά του και ξυπνά κάθιδρος ακούγοντας κλάματα και φωνές. Έχοντας μπερδέψει το όνειρο με την πραγματικότητα, νομίζει πως πηγαίνει να πολεμήσει τους Εβραίους και καλεί τους ακολούθους του στη μάχη.

Σύντομα αντιλαμβάνεται πως όλα ήταν ένα όνειρο και πως τα κλάματα είναι της κόρης του Φενένα που οδηγείται στο εκτελεστικό απόσπασμα, υπό τις ιαχές του πλήθους. Η άρια της Φενένα, «Oh, dischiuso è il firmamento» («Ω, το στέρεωμα άνοιξε») ξυπνά τον βασιλιά που αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα ακούγοντας την κόρη του και συνέρχεται αμέσως. Ο Ναβουχοδονόσωρ προσεύχεται στο Θεό των Εβραίων ως τον μόνο αληθινό Θεό και ζητά συγχώρεση και γιατρεία «Dio di Giuda» («Θεέ των Ιουδαίων»). Οι προσευχές του εισακούνται και ο θεραπευμένος πλέον από την τρέλα βασιλιάς ξεκινά με λίγους πιστούς στρατιώτες να οώσει την κόρη του.

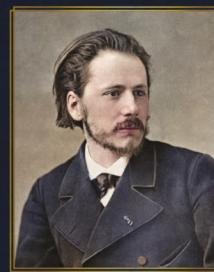
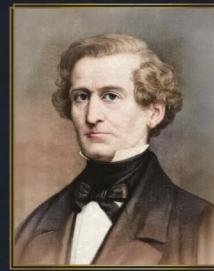
Ο Βέρντι με τον 'Ναμπούκο' του δημιούργησε τον πρώτο σημαντικό ρόλο για βαρύτονο στην όπερα.

HECTOR BERLIOZ (1803-1869)

(1803-1869)

Εισαγωγή από την όπερα 'Ο Κουρσάρος'

Ο 'Κουρσάρος' είναι μια ουβερτούρα του Μπερλιόζ που την αφιέρωσε στον James Williams Davison, γνωστό μουσικοκριτικό των Times. Γραμμένη το 1844 έκανε πρεμέρα τον Γενάρη του επόμενου έτους στα Ηλύσια Πεδία του Παρισιού. Χαρακτηρίζεται από ορμή, μεγαλοπρεπή ενορχήστρωση και αδρές ηχητικές πινελιές. Παρά τη σχετικά ουντομη διάρκειά της (8 λεπτά περίπου), ταλαιπώρησε πολύ το συνθέτη στην προσπάθειά του να ενσωματώσει σε αυτή όλα τα εντυπωσιακά στοιχεία που επιθυμούσε για να ζωντανέψει τον Κουρσάρο που τον είχε συγκλονίσει μέσα από το ομώνυμο αφηγηματικό ποίημα του Λόρδου Βύρωνα.

JULES MASSENET (1842-1912)

(1842-1912)

Άρια του Αθαναήλ 'Voilà donc la terrible cité'

από την όπερα 'Οαΐς'

Ο Γάλλος συνθέτης Ζυλ Μασέν είγινε διάσημος κυρίως χάρη στις όπερες που έγραψε. Το στύλο του ανήκει στη λυρική παράδοση του 19ου αιώνα με έντονες επιρροές από τον Βάγκνερ και τον Λιστ γνωρίζοντας τεράστια επιτυχία στα τέλη του 19ου αιώνα, όταν και θεωρούνταν ως ο σημαντικότερος συνθέτης όπερας στη Γαλλία. Η όπερα 'Άθαίς' είναι μία τρίπρακτη λυρική κωμωδία γραμμένη το 1894 βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Ανατόλ Φρανς. Διαδραματίζεται στην Αίγυπτο την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, όπου ένας κοινοβίτης μοναχός, ο Αθαναήλ, προσπαθεί να στρέψει στον Χριστιανισμό μία Αλεξανδρινή εταιρία, τη Θαίς, όμως τα κινητρά του δεν είναι αγνά, αλλά προέρχονται από τον πάθο του γι' αυτήν. Στην άρια «Voilà donc la terrible cité» («Αυτή είναι λοιπόν η τρομερή πόλη») ακούγεται στην πρώτη πρόξη, όταν ο Αθαναήλ, μιλά με περιφρόνηση για την πατρίδα του την Αλεξάνδρεια, που έχει κυλιστεί στην αμαρτία. Προφητικά αποδεικνύνται πάντως τα λόγια του στη συνέχεια «Απαίσιο άρωμα του πόθου! Εδώ βρίσκεται η θάλασσα της ηδονής, όπου ακούγεται το τραγούδι των Σειρήνων...», αν και δεν μπορεί να φανταστεί εκείνη τη στιγμή πως οι Σειρήνες καλούν τον ίδιο.

GIOACHINO ROSSINI (1792-1868)

Άρια της Ματίλντ 'Sombre forêt'
&
Άρια του Γουλιέλμου Τέλλος
'Sois immobile' από
την όπερα 'Τουλιέλμος Τέλλος'

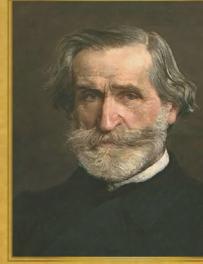
Ο Τζακίνο Ροσσίνι έγραψε το 1829 την τετράπρακτή όπερα Γουλιέλμος Τέλλος εμπνευσμένος από το ομώνυμο θεατρικό έργο του Φρίντριχ Σίλερ. Πρόκειται για το τελευταίο σκηνικό έργο του σπουδαίου Ιταλού συνθέτη. Ο Σίλερ βασίστηκε στο Ελβετικό Χρονικό του Αιγύδιου Τουούντι του 16ου αιώνα και διηγήθηκε με ένα θεατρικό δράμα το θρύλο του Ελβετού εθνικού ήρωα που αντιστάθηκε στην τυραννί και ξεσήκωσε και τους συμπατρίώτες του, ενώ ο Ροσσίνι χρωμάτισε με τις λαμπρές μουσικές του ιδέες την ιστορία. Το έργο διαδραματίζεται στο ελβετικό καντόνι Ούρι κατά τον 13ο αιώνα και αποτελεί έναν ύμνο στην ελευθερία και την ανεξαρτησία των λαών, υπερτονίζοντας την εσωτερική δύναμη φιλήσυχων ανθρώπων που μπορούν να μετατραπούν σε μαχητές της ελευθερίας, αλλά και να επιστρέψουν στο τέλος του αγώνα, έτσι απλά, στην πολιά τους ήσυχη ζωή.

Η άρια της πριγκίπισσας Ματίλντας του Οίκου των Αψβούργων «Sombre forêt» («Σκοτεινό δάσος») ακούγεται στη δεύτερη πράξη από την κουρασμένη από τη ζωή στην Αυλή Ματίλντα, που θέλει να αποδράσει στη φύση με τον αγαπημένο της Αρνολντ, όπου ανταλλάσσουν όρκους αιώνιας αγάπης και αιφοσίωσης. «Σκοτεινό δάσος, με τη θλιβερή και άγρια ερημιά σου, σε προτιμώ από τα μεγαλεία του παλατιού...»

Η άρια του Γουλιέλμου Τέλλου «Sois immobile» («Μείνε ακίνητος») ακούγεται στην τρίτη πράξη και στην εμβληματική σκηνή με τον Γουλιέλμο Τέλλο να πετυχαίνει με το βέλος του το μήλο στο κεφάλι του γιου του. Λίγο πριν ρίξει το βέλος του προτρέπει το γιο του να μείνει ακίνητος και να στρέψει το βλέμμα του στον Ουρανό προσευχόμενος να πάνε όλα καλά και για να μην τρομάξει βλέποντας το βέλος και κουνηθεί.

GIUSEPPE VERDI (1813-1901)

Εισαγωγή από
την όπερα
'Ο Σικελικός
Εσπερινός'

Ο όρος 'Σικελικός Εσπερινός' αναφέρεται στην επανάσταση των Σικελών το 1282 έναντι του καθεστώτος του Καρόλου του Ανδεγαυού, που είχε κατακτήσει το νησί 16 χρόνια πριν. Η επανάσταση ήταν απαρχή ενός εικοσαετούς πολέμου που είχε επιτυχία τελικά και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να εγκαταλείψει ο Κάρολος οριστικά τα σχέδιά του για δημιουργία μίας Λατινικής Αυτοκρατορίας. Η ομώνυμη όπερα σε πέντε πράξεις του Βέρντι βασίζεται σε ιστορικά γεγονότα αυτής της επανάστασης αντλώντας υλικό από μία μεσαιωνική φυλλάδα της εποχής, τη Lu rebbellamentu di Sicilia. Η εξαιρετική Εισαγωγή της όπερας προετοιμάζει τον ακροατή για τα δραματικά γεγονότα που ακολουθούν, αλλά δεν λειτουργεί μάλλον ως ποτ πουρί, παρά ακολουθεί αντίθετα τις κλασικές αρχές. Ξεκινά δύσοινα με το «μιοτίβο του θανάτου» με μία αναφορά στην εμπνευσμένη μελοποίηση του φαλμού «Έκ βαθέων» από τη σκηνή της σφραγής στο φινάλε. Στη συνέχεια περιγράφει με λαρισμό τη δύσκολη ζωή των Σικελών, ώσπου το κύριο θριαμβικό θέμα της αντίστασης προβάλλει και φέρνει την αλλαγή. Έχει επωθεί πώς σε αυτή την όπερα ο Βέρντι εισήγαγε χρώματα και τόνους άγνωστα ως τότε στην ιταλική μουσική.

Άρια του Όσκαρ 'Volta la terra' &
Άρια του Ρενάτο
'Alzati!...Eri tu che macchiai'
από την όπερα 'Χορός Μεταμφιεσμένων'

Το τρίπρακτο μελόδραμα του Βέρντι 'Χορός Μεταμφιεσμένων' πάλεψε σκληρά με τη λογοκρισία δεδομένου ότι πηγή έμπειρης της ιστορίας ήταν μία απότερα δολοφονίας κατά του βασιλιά Γουσταύου Γ' της Σουηδίας κατά τη διάρκεια ενός χορού στο παλάτι του στην Στοκχόλμη, τη νύχτα της 15ης Μαρτίου 1792, που είχε ως αποτέλεσμα τελικά το θάνατο του βασιλιά λίγες μέρες μετά, ο οποίος υπέκυψε στα τραύματά του. Η δολοφονία έγινε από συντηρητικούς φεουδάρχες ευγενείς που επιθυμούσαν την διακυβέρνηση από μία πειθαρισμένη δεσποτεία. Ήταν φυσικό να αποφεύγουν οι αρχές της εποχής ένα τέτοιο θέμα που θα πορούσε σε δημιουργίσεις που θα αναπτυχθούσαν συνειρμόυσι στο λαό και ο Βέρντι αναθέωρησε πολλές φορές το έργο του.

Ο Όσκαρ είναι ένας αικόλουθος που ο ρόλος του ερμηνεύεται από ελαφριά σοπράνο, μία καινοτομία του Βέρντι στις όπερές του, οικεία στη γαλλική μουσική σκηνή, αλλά όχι στην ιταλική όπερα, που έδινε έτσι έναν εντυπωσιακό δεξιοτεχνικό ρόλο κολοροπούρας σε βοηθητικούς ρόλους. Έτσι κι εδώ το τραγούδι του Όσκαρ στη σκηνή της αίθουσας του χορού είναι ίσως το πιο γνωστό επειόδιο της όπερας.

Η άρια του Ρενάτο, γραμματέα του Κόμη, «Eri tu che macchiai» («Ησουν εσύ που μάτωσες αυτή την ψυχή») ακούγεται στην πρώτη σκηνή της τρίτης πράξης, με τον Ρενάτο να κατηγορεί τη σύζυγό του Αμέλια ότι τον πρόδωσε και δείχνει αποφασισμένος να την σκοτώσει, ενώ αυτή διακηρύσσει την αθωότητά της και ζητά να δει το παιδί της μια τελευταία φορά.

Νίκος Κυριακού

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

LUDOVIC TÉZIER

O Ludovic Tézier αναγνωρίζεται ως ένας από τους πιο περιζήτητους βαρύτονους της εποχής μας. Μετά τις σπουδές του στη Μασσαλία και το Παρίσι, γιόρτασε τις πρώτες του επιτυχίες στη Λουκέρνη, την Τουλούζη και τη Λυών, απ' όπου απογειώθηκε η διεθνής του καριέρα.

Έκτοτε, καθιερώθηκε ως τακτικός προσκεκλημένος από τις κορυφαίες όπερες του κόσμου, όπως η Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης, η Κρατική Όπερα της Βιέννης, η Opéra National de Paris, η Σκόλια του Μιλάνου, το Liceu Barcelona, το Teatro Real στη Μαδρίτη, το Grand Théâtre de Genève, η Royal Opera House στο Λονδίνο, η Βαυαρική Κρατική Όπερα του Μονάχου, η Deutsche Oper του Βερολίνου, η Staatsoper unter den Linden Berlin, καθώς και τα Salzburg Easter and Summer Festivals, το Φεστιβάλ της Aix-en-Provence, το Chorégies d'Orange το Φεστιβάλ Όπερας Savonlinna και το Φεστιβάλ Όπερας Arena di Verona.

O Ludovic Tézier συνεργάζεται τακτικά με τους πιο διάσημους μαέστρους διεθνώς, όπως οι Sir John Eliot Gardiner, Antonio Pappano, Riccardo Muti, Riccardo Chailly, Philippe Jordan, Gustavo Dudamel, Daniele Rustioni, Michele Mariotti, Fabio Luisi και Cristian Macelaru, μεταξύ άλλων.

Ο Γάλλος βαρύτονος έγινε γνωστός για την ερμηνεία του στους μεγάλους ρόλους του Βέρντι, όπως Μάκβεθ, Ριγκολέτο, Σιμόν Μποκανέγκρα, Ρενάτο (Χορός μεταμφιεσμένων), Φορρτ (Φάλσταφ), Ζερμόν (Τραβιάτα), Πόζα (Ντον Κάρλο) και ο Δον Κάρλο ντι Βάργκα (Η δύναμη του πεπρωμένου), αλλά το εκτενές ρεπερτόριό του περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και τους πρωταγωνιστικούς ρόλους Ευγένιος Ονέγκιν, καθώς και Κόντε (Οι Γάμοι του Φίγκαρο), Βέρθερος (έκδοση βαρύτονου), Γελέτσκι (Η Ντάμα Πίκα), Βόλφραμ (Τανχόζερ), Σκάρπτια (Τόσκα), Αμφόρτας (Πάρσιφαλ), Κάρλο Ζεράρ (Αντρέα Σενιέ), Ευρίκο (Λουτσία ντι Λαμμερμούρ) και Αθανάλ (Θάϊς).

Οι σημαντικότερες ηχογραφήσεις περιλαμβάνουν την "Άντα" (CD), που κυκλοφόρησε το 2015 από τη Warner Classics και τα "Carmina Burana" ("Live from the Forbidden City") που κυκλοφόρησε σε CD και DVD από την Deutsche Grammophon στις αρχές του 2019. Ο Ludovic Tézier είναι αποκλειστικός καλλιτέχνης της Sony Classical εδώ και αρκετά χρόνια. Το πρώτο του σόλο άλμπουμ με άριες του Βέρντι κυκλοφόρησε τον Φλεβάρη του 2021, γνωρίζοντας μεγάλη αναγνώριση από τους ειδικούς, ενώ μαζί με τον τενόρο Jonas Kaufmann ηχογράφησε το άλμπουμ "Insieme - Opera Duets", το οποίο κυκλοφόρησε από τη Sony Classical τον Οκτώβριο του 2022.

O Ludovic Tézier είναι επίσης ένας περιζήτητος τραγουδιστής συναυλιών και εμφανίζεται με τις κορυφαίες ορχήστρες του κόσμου. Τραγουδά τακτικά σε ρεσιτάλ με επίκεντρο το γαλλικό και το γερμανικό lieder.

Photo © Gregor Hohenberg/Sony Classical

ΣΟΠΡΑΝΟ

CASSANDRE BERTHON

Η Cassandre Berthon ξεκίνησε σπουδές βιολιού σε ηλικία τεσσάρων ετών στο Ωδείο της Μασσαλίας και άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα φωνητικής σε ηλικία 16 ετών. Μετά από σειρά επιτυχημένων συμμετοχών σε εθνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς φωνητικής, σε ηλικία 18 ετών αποφάσισε να ακολουθήσει επαγγελματική καριέρα ως τραγουδίστρια.

Από τα 20 της χρόνια, έχει εμφανιστεί σε πολυάριθμες θεατρικές σκηνές και φεστιβάλ, όπως η Opéra Comique de Paris, το Capitole de Toulouse, το Grand Théâtre de Bordeaux, τα λυρικά θέατρα της Λυών, της Μασσαλίας, της Νίκαιας, της Αμπέρσας, της Γάνδης, της Λιέγης, της Λυζάνης, της Φρανκφούρτης, της Κολωνίας και του Ντίσελντορφ, ενώ έχει προσκληθεί επίσης από τα πιο διάσημα λυρικά θέατρα, όπως η Opéra national de Paris, το Théâtre des Champs Elysées, η Royal Opera House Covent Garden, το Concertgebouw Amsterdam, το Grand Théâtre de Genève, η Opéra de San-Francisco, η New York-City-Opera, το Festival του Aix-en-Provence, τα Φεστιβάλ Πάσχα και Καλοκαιριού του Σάλτσμπουργκ και το Φεστιβάλ του Savonlinna.

Ανάμεσα στους ρόλους που έχουν επηρεάσει περισσότερο την καριέρα της είναι ο Xeromuptivo (Nozze di Figaro), η Ζερλίνα (Don Giovanni), η Σουζάννα (Nozze di Figaro), η Ιριγένεια στην Αυλίδα, ο τίτλος της Βερόνικης, το Παιδί (Ravel - L'Enfant et les Sortiléges), η Σταχτοπούτα του Μασσενέ, η Τζίλντα (Rigoletto) και μέρη όπως η Οκτάβια στη Κλεοπάτρα του Μασσενέ, η Ενριέττα της Γαλλίας (I Puritani) και η Κροβύλ (Thais).

Η Cassandre Berthon μπορεί να ακουστεί σε πολλές ηχογραφήσεις, συμπεριλαμβανομένου του "Celebrating Offenbach" που δημοσιεύτηκε από την εταιρεία "Opera Rara", του "Charpentier & Molière: Hommage Pastoral au Roi Soleil" με το σύνολο Amarillis και του "L'Etranger" του Vincent Dindy (Φεστιβάλ του Μονπελιέ). Κυκλοφορίες DVD περιλαμβάνουν το "Orphée aux Enfers" (Opéra de Lyon), το "L'incoronazione di Poppea" (Φεστιβάλ Aix) και το "Le nozze di Figaro" (Opéra national de Paris).

Πρόσφατες συνεργασίες περιλαμβάνουν ένα reisitāl με τον Ludovic Tézier στη Salle Gaveau στο Παρίσι, τον "Rigoletto" και τη "Manon" του Μασσενέ (Poussette) στην Opéra national de Paris, την "Thaïs" στο Montecarlo, το "Don Carlos" στο Teatro di San Carlo στη Νάπολη και το "Il trovatore" στο Teatro Real στη Μαδρίτη, και γκαλά συναυλίες στο Φεστιβάλ Savonlinna και στην Πράγα.

ΔΕΥΤΟΝΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JORDI BERNÁCER

Γεννημένος στο Αλκόι της Ισπανίας, ο Jordi Bernácer ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές σε ηλικία έξι ετών. Αποφοίτησε στη φλογέρα στο Ωδείο Βαλένθια και στη συνέχεια στη Βιέννη στη Διεύθυνση Ορχήστρας, υπό την καθοδήγηση των Georg Mark και Reinhart Schwarz.

Γρήγορα συνέργαστηκε ως βοηθός με μεγάλους διευθυντές ορχήστρας, όπως οι Riccardo Chailly, Sir Andrew Davis, Valery Gergiev, Nicola Luisotti, Zubin Mehta, Georges Prêtre και ειδικότερα με τον Lorin Maazel, ο οποίος το 2007 τον διόρισε Βοηθό Μαέστρο στο Φεστιβάλ Castleton. Επιπλέον, το 2015 για τρεις συνεχόμενες σεζόν ήταν Κεκλημένος Μαέστρος στην Όπερα του Σαν Φρανσίσκο.

Από το ντεμπούτο του στο Palau de les Arts στη Βαλένθια με τη "Manon" το 2010, η καριέρα του Jordi Bernácer εδραιώθηκε και απέκτησε διεθνές κύρος, οδηγώντας τον να διευθύνει τακτικά στα πιο διακεριμένα θέατρα όπως την Κρατική Όπερα της Βιέννης, τη Deutsche Oper Berlin, το Semperoper Dresden, το San Carlo στη Νάπολη, το Teatro dell'Opera στη Ρώμη, το Teatro Regio στο Τορίνο, το Carlo Felice στη Γένοβα, το Mariinsky στην Αγία Πετρούπολη, το Bolshoi, το Teatro Real, το Teatro de la Zarzuela στη Μαδρίτη, το Maestranza στη Σεβίλη, το Colón στο Μπουένος Άιρες, την Όπερα της Βουδαπέστης, τη Los Angeles Opera, τη San Francisco Opera, την Opéra Royal de Wallonie, τη Royal Opera House Muscat.

Επίσης, είναι ιδιαίτερα ενεργός στο συμφωνικό ρεπερτόριο, με συνεργασίες με τις κύριες ισπανικές ορχήστρες όπως η Orquesta Nacional de España, η Sinfónica de la RTVE, η Nacional de Catalunya, η Sinfónica de Tenerife, καθώς και οι Baden-Baden Philharmonie, Kammerorchester Berlin, Filarmonica Arturo Toscanini di Parma, η National Symphony of

Photo © Fiorenzo Niccoli

Estonia, η Lithuanian State Symphony, η Budapest Philharmonic Orchestra, η Szeged Symphony, η Savaria Symphony, η Prague Chamber Orchestra.

Κάνει τακτικές εμφανίσεις σε διεθνή φεστιβάλ, όπως η Arena di Verona, το Caracalla, το Macerata, η Ljubljana, το Abu Dhabi Classic, η La Coruña, το Peralada, το Santander και το Valle d'Itria.

Για πάνω από δέκα χρόνια διατηρεί στενή καλλιτεχνική συνεργασία με τον Plácido Domingo, ενώ διακρίνεται επίσης στο ρεπερτόριο της Θαρθουόλεας και συνεργάζεται με σολίστες όπως η Alena Baeva, ο Michele Campanella, οι Katia και Marielle Labèque, ο Daniel Ottensamer, ο Javier Perianes, ο Jean-Guihen Queyras και ο Frank Peter Zimmermann.

Έχει πραγματοποιήσει διάφορες ηχογραφήσεις για την Warner Classics, καθώς και μια ειδική έκδοση της RAI με τα "Carmina Burana" στο Teatro San Carlo στη Νάπολη, σε χορογραφία του Shen Wei.

Στην περίοδο 2024/25 διευθύνει "Rigoletto" στο Teatro Massimo Bellini στη Κατάνια, "Macbeth" στο Salle Gaveau στο Παρίσι, "The Rape of Lucretia" από τον B. Britten και "Carmen" στο Teatro Petruzzelli στο Μπάρι, καθώς και συμφωνικές συναυλίες με την Fondazione Orchestra Sinfonica Siciliana στο Παλέρμο, στη Βαλένθια στο Palau de les Arts, και στο Festspielhaus στο Μπάντεν Μπάντεν.

Photo © DarkRoom

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 106 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS Records, η Naxos, η Berlin Classics και η Deutsche Grammophon.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διήμερη βικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

www.tso.gr

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πράγα, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Βουκουρέστι, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, T. Sanderling, P. Gallois, A. Avital, O. D. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ίδρυτη της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιατία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός διευθυντής της Κ.Ο.θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ

ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.θ.

Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρης Παπασαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινοπούλου
Άκης Αρχοντής

Μαρία Σπανού

Ευτοχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου

Πώλης Γαρυπαλλάς

Εκτοφας Λάπτας
Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Καμπάντας

Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζέμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλέκας Τζαφέρης
Ντέιβντ-Αλέξαντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπισίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both
Ευαγελία Κουζώφ

Πόλη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Καυγουτζήλου

Μιγκέλη Μιχαηλίδης
Τυκούρα Σελαλιαζής

Ιγγυά Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανάκας

Ιρένη Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Πάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζήν

Δημοσθένης Φωπάδης
Παύλος Μεταξής

Αθανάσιος Σούργκονύς

Ρενάτα Διαμονίτσα
Ευαγελία Χατζηπέτρου

ΒΙΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Απόστολος Χανδράκης
Ντητρίκη Γκουντιόβη

Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφως

Χρήστος Γρίπας

Μαρία Ανισέγκο
Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπης
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαρίδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φεΐζος
Τυττί

Δημήτρης Δεποτόπουλος

Ελευθέριος Γκρούντης
Άγγελος Κοσκινάς

Ανδριάνα Σους

Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας
Ευθύμιος Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Τιττί

Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκαϊβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανασίος Ντώνης

Κορυφαίοι Β'

Κατερίνας Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Παύλος Γεωργίδης
Παύλος Στεφανίδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίτης
Βλαντιμήρ Αφανασίεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιος Καραμούζη

Tutti

Ρέα Πικίου
Τυττί¹

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φεΐζος
Τυττί

Δημήτρης Δεποτόπουλος

Ελευθέριος Γκρούντης
Άγγελος Κοσκινάς

Ανδριάνα Σους

Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας
Ευθύμιος Θεοφάνης Τηλιγάδας

Εφόρος Κ.Ο.θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

Αναπληρωτής

Εφόρος Κ.Ο.θ.
Μαρία Σπανού

Freskon

HELEXPO

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

10-12.04
2025

ΔΙΕΘΝΕΣ
ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ
& ΝΕΑΝΕΡΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ Η ΕΚΘΕΣΗ
LOGISTICS
&
TRANSPORTS
INTERNATIONAL EXPO

KΙΤΡΙΝΟ
ΑΚΤΙΝΙΔΙΟ
INTERNATIONAL EXPO

ΣΥΚΟ
INTERNATIONAL EXPO

ΛΟΤΟΣ
INTERNATIONAL EXPO

freskon-expo.gr

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
HELEXPO

ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΓΔΑ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ

ΔΕΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΚΟΡΥΦΗΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΒΟΡΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΚΟΝΙΜΑΚΙΟΥ ΠΑΡΟΙΑΣ

OFFICIAL DATA CENTER
INTERNET PROVIDER

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΜΕΤΑΚΩΝΙΣΕΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΗΣΗ

